

Sylabus omylov

Sylabus omylov je súčasťou encykliky *Quantum cura*, kde pápež Pius IX. v roku 1864 na nátlak jezuitov zavrhol 80 náboženských, vedeckých, politických doktrín a znovu vyslovil vyhlásenie dogmatu o neomylnosti pápeža v otázkach viery a mravov. K potvrdeniu došlo v roku 1870 na Vatikánskom koncile. Toto vydanie bolo počiatok kampane katolíckej Cirkvi proti vedeckému a myšlienkovému pokroku 19. storočia, mysleniu, ktoré uprednostňovalo rozum pred vierou. Sylabom omylov Cirkev jasne vytyčila svoj postoj k rôznym otázkam, ktoré prichádzali s novou dobou, pokrokom a vývojom spoločnosti.

Prvej časti ***Panteizmus, naturalizmus a absolútny racionalizmus*** sa odsudzuje to, že by Boh mohol byť totožný s prírodou, že všetky veci okolo nás sú Boh a majú vlastnú božskú podstatu. Ďalším omylom je nadradovanie ľudského rozumu nad vieru, nad božie zjavenie. Že zázraky a prorocká vo svätom Písme i sám Ježiš Kristus sú všetko len výmysly.

Druhá časť má názov ***umiernený racionalizmus*** odsudzuje, aby dogmatá Cirkvi boli predmetom skúmania filozofie. I to, že Cirkev nesmie filozofiu stíhať a že jej výnosy prekážajú slobodnému vedeckému pokroku. A tiež, že s filozofiou sa má nakladať bez brania ohľadu na nadprirodzené zjavenie.

V oddieli ***Lahostajnosť a Slobodomyselnosť*** sa hovorí o omyle voľnosti každého človeka vyznávať akékoľvek náboženstvo a že protestantizmus je len rozdielna forma toho istého pravého náboženstva kresťanského.

Oddiel ***Bludy o Cirkvi a jej práva*** odsudzuje tvrdenie, že cirkevná moc je podriadená svetskej, ktorá jej má určovať práva a povinnosti. Nemala by nič konať bez súhlasu svetskej vlády. Cirkev nemá mať právo rozhodovať, o tom, či náboženstvo katolíckej Cirkvi je jediné pravé náboženstvo. Cirkev nemá právo prinucovať mocou, pápež a sluhovia Cirkvi majú byť vylúčení z majetnosti a správy. Nemajú právo bez povolenia vlády niečo prehlasovať. Tiež je tu uvádzané ako omylné tvrdenie, že k roztržke Cirkvi na východnú a západnú prispela ľubovôľa rímskych pápežov.

V bludoch o spoločnosti občianskej a jej vzťahu k Cirkvi sa nesúhlasí s tvrdením, že učenie katolíckej Cirkvi sa prieči blahu a prospechu ľudskej spoločnosti, ďalej, že svetská vláda sa smie miešať do vecí náboženských, že nemajú právo učiť v školách ako aj potvrdzovať učiteľov. Metóda štúdií v seminároch má byť podrobená civilnej autorite. Svetská moc má právo navrhovať a odvolávať biskupov, môže určovať hranicu veku skladania rehoľných sľubov a tiež napomáhať tým, ktorí chcú z rádu vystúpiť a sľuby zrušiť alebo nadobro rád zrušiť.

Bludy o mravouke prirodzenej a kresťanskej obsahujú vyjadrenia o nepotrebnosti Božieho potvrdenia k mravným zákonom, tie nie sú odvodené od Boha. Dôležité je aj hromadenie hmotných statkov a autorita závisí od hmotnej sily. Dovoľené je aj porušenie prísahy, ak sa to stalo napríklad z lásky k vlasti.

V ôsmom oddieli ***Bludy o manželstve kresťanskom*** sa hovorí, že manželstvo nie je žiadna sviatosť, nie je nerozlučiteľné, povoľuje rozvod. Cirkev nemá moc uvádzať prekážky, ktoré môžu zrušiť manželstvo.

V bludoch o svetskom panstve Rímskeho pápeža sa nesúhlasí so spojením svetskej a duchovnej moci v rukách pápeža, že by sa malo zrušiť svetské panstvo apoštolskej Stolice. Bludy vzťahujúce sa k terajšiemu liberalizmu obsahujú bludné tvrdenie, že katolícke náboženstvo nie je jediné náboženstvo, vylučujúce ostatné akékoľvek vyznania. A rímsky pápež sa má s pokrokom a liberalizmom zmieriť a zhodnúť.

Aj keď na verejnosti spôsobila bula rozruch a aj nesúhlas s jej konzervativizmom a postojom Pia IX. na druhej strane Cirkev sa predsa musela nejako brániť proti novým názorom a novému vývoju v dejinách, aj keď tradicionalizmom a konzervativizmom. Inak by si nezachovala také postavenie, ktoré aj napriek mnohým zmenám v spoločnosti a zmenám v nazeraní na svet, si snaží obhájiť až dodnes.

Kľúčové slová: omyl, Cirkev, modernizmus, filozofia